

Búcsúztató Vértesi Református Egyházközség

„... Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam.”

2 Tim 4,6

2020. szeptember 27. 10 órakor így búcsúzott a Vértesi Református Egyházközség Gyülekezet és Presbitériuma Nt. Rozsnyai Istvántól:

Eljött ez a nap is, a pásztor és nyája életében, amikor el kell válnunk egymástól, búcsúzkodnunk kell. Nem könnyű dolog ez! Lelkipásztorunk életében lezárul egyházközségünkben 23 év, lelkipásztori szolgálatban 50 évnyi időt átfogó szakasz, amely alatt hűséggel, olykor erőfeszítésekkel végezte pásztori szolgálatát gyülekezetünk javára és épülésére. Isten színe elé visszük lelkészünk munkásságát és itt adunk hálát minden erőfeszítéséért, amelynek gyümölcseit láthatjuk.

A gyülekezet 1997-ben köszönthette lelkipásztoraként Nt. Rozsnyai Istvánt és családját. Biztos vagyok benne, hogy amikor belépett a parókia, majd a templom ajtaján nem gondolta, hogy ilyen nagy fába vágja majd a fejszét. De felfelé tekintett:

„Szemeimet a hegyekre emelem, onnan jön az én segítségem.” Zsolt 121,1.

Tudván, hogy a teendők és számos megvalósításra váró dolog elé néz, továbbá felelősséget kell vállalnia egy kicsinyke gyülekezet lelki tanításáért, imádságos lelkületéért. Istenben bízva látott munkához. Szeretettel fogadott el bennünket és mi is őt.

Az eltelt 23 év alatt Istennel és az általa kirendelt segítők kezeknek köszönhetően a következő fontosabb megvalósítások történtek meg:

- két templomfelújítás és
- egy komplex intézményi rendszer kialakítása, mely az egyházközség fenntartása alatt működnek a mai napig is.

De ezek csak látható dolgok. Legfontosabbnak a lelki formálódást az emberek Istenhez való kapcsolatát szerette volna megerősíteni és ezt tette is. Mint a jó magvető:

MAGVETÉS

Zsolt 126: 5-6

Ha a nagy Magvető nyomdokába léptél,
ha vállaltad a magvetés szolgálatát:
vállalnod kell vele a zord napokat is,
esőket, szeleket, viharok próbáját,
melyek terheikkel sorra mind megjönnek,
hogy próbára tegyék a te hűségedet.
Számíts arra is, hogy az elhintett jó mag
nem mindig a jó talajba talál,
kövek közé is hull, meg tövisek közé,
ahol fojtogatja a magot a halál.

Ne keserítsen el, ne hidd, hogy hiába!

A magvetés soha, soha nem vész kárba!
És ha forró szelek tikkasztják a vetést,
tudnod kell, hogy itt az öntözés ideje,
s akkor öntözz, öntözz, dús könnyhullatással,
szívedből feltörő, könnyes imádsággal!
A könnyek lágyítják a kőkemény talajt,
utat egyengetnek a gyenge csírának.

Légy fáradhatatlan, mint a nagy Magvető!
Ha munkádat csendes hűséggel elvégzed,
meglátod, megáldja ő könnyes vetésed,
lesz még örömteljes, boldog aratásod!

Igen, Tiszteletes úr is tudja, hogy nem volt könnyű ez az út, mert voltak nehézségek, voltak megpróbáltatások, de akinek szilárd a hite, mindig tudja, azt, amit Ézsaiás próféta mond a Bibliában:

„Én megyek előtted, a rögös utat elegyengetem, az ércajtókat betöröm, és a vaszárakat leverem.”

- Köszönjük hitét, mely átsegítette/ átsegített bennünket a nehézségeken
- Köszönjük erejét, mely kitartott 23évig
- Köszönjük el nem múló szeretetét
- Köszönjük türelmét, jóságát
- Köszönjük a nagy álmokat
- Köszönjük a legfontosabbat, hogy hitet és hivatást adott sokunk életébe.
-

Bízunk abban, hogy ezt a lelki örökséget, melyet Tiszteletes Úrtól kaptunk tovább tudjuk vinni az új lelkipásztorunk segítségével.

A Gyülekezet és a Presbitérium nevében búcsúzott Nt. Takács- Szilágyi Timea és megköszönte Tiszteletes úr munkáját ifj. Bárány Péter gondnok úr.

Köszönjük a Létavértesi Irinyi János Általános Iskola és a Létavértesi Gyermeksziget Óvoda és Bölcsőde Tagóvodájának búcsúztatóját.

Adjon Jóisten áldásokban, egészségben gazdag nyugdíjas éveket, melyekben tudjuk azt, hogy imádságos lélekben mindig velünk lesznek.

Szilágyi Katalin
ref. hittanoktató- kántor